

който и умрѣлъ. Тоя случай разярява повече сливенци, отколкото руситѣ и съ позволения на послѣднитѣ настава махова поголовна съчь надъ всички останали турци въ града. Турския войникъ е билъ насѣченъ на парчета, и, вързанъ за опашката на единъ казашки конь, е билъ влаченъ за показъ изъ цѣлия градъ.

Споредъ *Панайотъ Жековъ*, днесъ още живъ сливенецъ въ Пloeщъ (роденъ 1819 или 1820 г.), това е станало на Новоселския мостъ, а споредъ *Баба Радилца* — на *Йовчоолу моста*. За тоя офицеръ се пѣло пѣсенъ въ Сливенъ, и се изкарвалъ за българинъ родомъ отъ Сливенъ, който останалъ отъ малкъкъ сиракъ и възпитанъ отъ руситѣ, билъ на руска служба подъ името *Капитанъ Еню*.¹⁾ Когато вървѣлъ по моста, носѣлъ въ ржката си златенъ кръстъ. Убиеца му е билъ единъ отъ *делиитѣ*, които избѣгали прѣзъ Арсенювския боазъ. Сливенци не останали доволни отъ руското наказание надъ тоя офицерски убиецъ и много се пишманѣли зищо не го взели отъ рускитѣ ржцѣ живъ, та тѣ знаели какво да направятъ съ него.²⁾

Както се видѣ отъ *Молтке*, сливенци първи разграбили военнитѣ провизии на турскитѣ сили въ Сливенъ. Грабеното отъ тѣхъ е било поднасяно на руситѣ, които Молтке нарича *сливенски съюзници*. Сливенци на драго сърце се спущали да прѣнасятъ рускитѣ обози, снабдявали войскитѣ съ фуражъ и дрехи; ставали водачи и прѣводчици и т. н., — *всичко това безплатно*. Съ една дума, продѣлжава *Слейдъ*, *сливенци бѣха артерията на руската експедиция*.“ (Transport, provision, forage, clothes, guides, interpreters and all gratis. In short, they were an artery of the expedition³⁾

При извѣстието, че руситѣ и слѣдъ заминаването на Дибичъ за Одринъ оставатъ въ града съ цѣлъ полкъ, за сливенци наставатъ неописуеми тържества: подъ редъ нѣколко дена, денемъ и нощемъ, тѣ сж гуляли до безумие. Върѣдъ самитѣ улици били постлани черги и хасъри, върху които сливенци рамо до рамо съ „братушкитѣ“ ядѣли, пиели и се провиквали „по сливенски“. Всичко това е било до забрава и, както разправятъ очевидци, — „то не е за изказване“.

Нѣкои отъ тѣхъ въ пиянство или отъ „слободия“ се кач-

¹⁾ Извѣстно е, че капитанъ Мамарчевъ, родомъ отъ Котелъ, сжщо е билъ руски офицеръ, отличилъ се въ руско-турската война прѣзъ 1810 г.

²⁾ Споредъ *Панайотъ Жековъ*, това станало на втория день отъ влизането на руситѣ въ града,

³⁾ Slade, op. cit.; думитѣ на Dumont, le Bal. et Z'Adr. p. 155, сж криви.